

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Μ Ε Λ Ε Τ Ι Ο Υ
Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Α

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

Νίκος Κ. Νεφέλης

Τ Ο Μ Ο Σ , Δ'.

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΜΕΛΕΤΙΟΥ
ΓΕΩΓΡΑΦΙΑ

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΝΕΑ

Συλlezθεΐσα εκ διαφόρων Συγγραφέων Πα-
λαιών τε η Νέων, και εκ διαφόρων Έ-
πιγραφών των εν Λίθοις, η εις κοι-
νήν Διαλέκτον εκτεθεισα, χάριν
των πολλών τῶ ημετέρω Γένω.

Πλείοις δὲ σημειώμασιν ἐπαυξηθεισα μετὰ καί τινων Πα-
ραρτημάτων, η Πρώτη Γεωγραφικῶν Πινάκων,
ηη ἐπιδιορθωθεισα, ἐξεδόθη ἤδη τὸ
Δεύτερον ὑπὸ

ΑΝΘΙΜΟΥ ΓΑΖΗ.

Τῶ Μηλιώτῃ.

ΤΟΜΟΣ, Δ΄

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ,

Τύποις Πάω Θεοδοσίω τῶ ἐξ Ἰωαννίνων.

CON SOVRANO PERMESSO,

1807.

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Α Σ ΒΙΒΛΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ τῆς Λιβύης, ἥτοι τῆς Ἀφρικῆς.

Μετὰ τὴν τῆς Ἀσίας ἀπάσης ἐκδήλωσιν, ἐπανα-
κάμπτομεν ἤδη ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμῶς, διὰ τὰ ἐκθέσω-
μεν ὅσον τὸ δυνατὸν ἡμῖν καὶ τὸ σωτότερον, τὰ Βασίλεια,
τὰς Ἐπαρχίας, τὰς πόλεις, τὰ Ἔθνη, τὰ Ἀκρωτήρια,
τὰ ὄρη, τὰς ποταμούς, καὶ εἴτι ἄλλο ἀξιόλογον εἶναι τῆς Λι-
βύης. ἀφ' ὧν δὲ εἰπεῖν τὰ ὀνόματα, μετὰ τὰ ὅποια κα-
λεῖται αὕτη ἡ μεγάλη Χερσόνησος, ἡ ὅποια εἶναι τὸ τρί-
τον μέρος τοῦ Κόσμου.

2. Λέγεται Λιβύη ὑπὸ Λιβύης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἐ-
πάφου, τοῦ υἱοῦ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μέμφεως, ἢ κατὰ τὰς Παισι-
πιδίαι, τῆς θυγατρὸς τοῦ Ὠκεανῶ, καὶ Παμφολύγης. Ὀλυμ-
πία, Ὠκεανῶ Κορυφή, Ἐσπερία, Ὀρτυγία, Ἀμαθίς,
Αἰθιοπία, Κυρήνη, Ὀφιῶσα, Κηφνία, Ἡεῖα, καὶ τὸ
περισσότερον Ἀφρικὴ, ὑπὸ Ἄφρου τοῦ υἱοῦ τοῦ Λίβου, Ἡ-
ρακλέους, τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῆς. ὑπὸ δὲ τῆς ἑσποπίας
καλεῖται Ἰφριχιά, ὑπὸ τῆς Ἀράβων Ἀλκεμπλα, καὶ
ὑπὸ τῆς Ἰνδῶν Βεζικάθ.

3. Ἐχει ὑπὸ μὲν τοῦ βορείου τὴν ἑσῶ θάλασσαν,
τὴν λεγομένην Λιβυκὴν, ἢ Ἀφρικὴν. ὑπὸ δὲ τῆς δυσ-
μῶν τὸν Ἀτλαντικὸν, καὶ Αἰθιοπικὸν Ὠκεανόν. ὑπὸ
μεισημβρίας τὸν Ἰνδικόν. καὶ ἀπ' ἀνατολῶν τὴν Ἐρυθρὰν
θάλασσαν.

θάλασσαν, ἥτοι τὸν Ἀραβικὸν Κόλπον, καθ' ὃ μέρος συνέχεται μετὰ τὴν Ἀσίαν διὰ τῶ Ἰθμῷ, τὸ μεταξὺ τῆς ἑρυθρᾶς θαλάσσης, καὶ τῆς μεσογείας, τὸ ὅποιον Ἰθμῷ τὸ πλάτος εἶναι μιλίων 100. καὶ ἀποτελεῖται Χερσόνησος, τῆς ὁποίας τὸ σχῆμα εἶναι ὡσαύτῃ τρίγωνον, ἢ κρεῖττον εἶπειν, σχῆμα καρδίας ἐμφαίνει. Τὸ μῆκος ταύτης εἶναι μεταξὺ τῶν δύο Ἀκρωτείων, τῶ Ἐσπερίου δηλαδή, τὸ ὅποιον κοινῶς Κάπρ Βέρδε καλεῖται, καὶ τῶ Ἀρωμάτων, τὸ ὅποιον κοινῶς Γκάρδα Φεῦ λέγεται, ἀεισκόμνον κατὰ τὰ σώματα τῶ Ἀραβικῷ Κόλπῳ, μιλίων Ἰταλικῶν 4600. πλείονα. τὸ δὲ πλάτος αὐτῆς εἶναι ὑπὸ τῶ Ἡρακλείῳ Πορθμῷ, μέχρι τῶ Ἀκρωτεῖος τῆς Καλῆς Ἐλπίδος μιλίων 4582. ἢ δὲ πλείονα. ὅθεν καὶ διπλῆ τῆς Εὐρώπης λογίζεται, ὡσαύτῃ ὅπου ἡ Εὐρώπη ἐπέχει μοίρας κατὰ τὸ πλάτος 35. αὐτὴ δὲ 70. ὑπόκειται κατὰ τὸ μείζον μέρος αὐτῆς ὑπὸ τὴν διακεκαυμένην Ζώνην, ἐκατέρωθεν ὅμως ἐκτείνει πρὸς τὰς Εὐκράτους Ζώνας. ὅλος ὁ τόπος αὐτῆς, ὅπου κεῖται εἰς τὸ μεσόγειον, εἶναι ἄγονος, καὶ ξηρὸς, καὶ εἰς πολλὰς τόπους ὅλοτελῶς εἶναι ἔρημος καὶ ἀκατοίκητος, καὶ μόνον διατὶ καλύπτεται ὑπὸ τῆς ξηρᾶς ἁμμῆς, συχνάκις ἐγειρομένης ὑπὸ ἀέμαθ, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δυσκρασίαν τῶ ἀέρος, διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ὑδάτων, καὶ διὰ τὰ ποικίλα εἶδη τῶν φαρμακερῶν καὶ ὀλεθρίων ζώων, πῶν ἐκεῖ γυνομένων, καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐγνωσθῆ αὐτὴ ἡ Λιβύη ὑπὸ τῶν ἀρχαίων, ὅσον κατὰ τὸ μέρος ὅπου πλησιάζει εἰς τὴν ἑσῶ θάλασσαν, τὸ δὲ μεσημβρινὸν μέρος ταύτης παντελῶς ἄγνωστον φαίνεται νὰ ἦτον εἰς αὐτὰς, μέχρι ἔτις ὑπὸ Χριστοῦ 1497, καθ' ὃν χρόνον πρῶτος ὁ Βάσκας δὲ Χάμα ὄλλεν τὴν Λιβύην περιπλοῦσας, ἐφθασεν εἰς τὸ Κεῖθ τὸ ἐμπόριον τῆς Ἰνδίας, μετὰ τὰς καλοὺς οἰωνοὺς τῶ Βασιλέως Ἐμμανυὴλ τῆς Λασιτανίας, καὶ μετ' αὐτὸν οἱ Λασιτανοὶ σαφέστερον ταύτην ἔγνωσαν.

4. Τὰ ἔθνη ὅπου ἐκατοίκουσι τὸν παλαιὸν καιρὸν τῆς

Δι.

Λιβύης ἦσαν ταῦτα • Δυτικὰ μὲν οἱ Ἄτλαντες, οἱ Γέτα-
 λοι, καὶ οἱ Μαῦροι. βόρεια δὲ οἱ Νεμίδαι, οἱ Ἄφροι,
 οἱ Κυρηναῖοι, καὶ οἱ Μαρμαρίδαι. ἀνατολικά, οἱ Αἰγύ-
 πτιοι, οἱ Αἰθίοπες, καὶ οἱ Τρωγλοδύται. τὸ μεσόγειον
 ταύτης ἐκατοίκων οἱ Νιγεῖται, οἱ Γαραμαῖτες, οἱ Βλεμ-
 μῦαι, οἱ Σάτυροι, μεθ' ἧς ἔπεται πρὸς νότον ἡ Ἀγισίμ-
 βρα Χώρα • Ἡ Λιβύη ἐδιαιρέθη ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων εἰς ἕξ
 Ἐπαρχίας, δηλαδή εἰς τὴν ἰδίως Ἀφρικὴν, εἰς τὴν Νε-
 μηδίαν, εἰς τὴν Τριπολικὴν ἐπαρχίαν, εἰς τὴν Βηζα-
 κηνὴν, εἰς τὴν Καισαρηνσίαν Μαυρητανίαν, καὶ εἰς τὴν
 Τηγγυτανίαν Μαυρητανίαν. ἀλλ' αὕτη ἡ διαίρεσις ἐννοεῖται
 δι' ἐκεῖνα μόνον τὸ μέρος αὐτῆς, τὸ ὁποῖον ὑπετάχθη εἰς
 αὐτὸς. ὁ δὲ Πτολεμαῖος διαίρει τὴν Λιβύην εἰς δώδεκα
 Χώρας, αἱ ὁποῖαι εἰσὶν αὗται. Μαυρητανία Τηγγυτανή,
 Μαυρητανία Καισαρηνσαία, Νεμηδία, Ἀφρικὴ, Κυρη-
 ναϊκὴ, Μαρμαρικὴ, ἰδίως Λιβύη, Αἰγυπτος ἀνωτέρα,
 Αἰγυπτος κατωτέρα, ἐντὸς Λιβύης, ὑπὸ Αἰγύπτῳ Αἰθιο-
 πία, ἦτοι ἀνωτέρα, καὶ Αἰθιοπία κατωτέρα, ἦτοι ἐξωτέ-
 ρα. καὶ ἄλλοι ἄλλως. οἱ δὲ μεταγενέστεροι διαίρουν ὅλην
 τὴν Λιβύην εἰς ἑπτὰ μέρη, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα εἶ-
 ναι ταῦτα. Αἰγυπτος, Βαρβαρία, Βίλε Δυλγειδ, Σαρ-
 ρᾶ, ἡ Χώρα τῶν Νιγελῶν, ἡ ἀνωτέρα Αἰθιοπία, καὶ ἡ
 ἐξωτέρα. τὴν ὁποίαν διαίρουν καὶ ἡμεῖς ἐπὶ τῷ παρόντι
 φυλάττοντες, διαλαμβάνομεν ἐφεξῆς ἰδίως πρὸς ἑκάστην αὐ-
 τῶν, ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, τῶν πρώτων μερῶν, ἢ
 τμήματος ταύτης.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ
ΤΗΣ
ΑΦΡΙΚΗΣ

Κατὰ τὰς Παλαιάς.

Εἰς τὴν ἄνω-
θαλάσσιαν καὶ
βόρειαν. { Αἴγυπτος, Κυρήνη, ἰδίως Ἀφρική, Νυμιδία,
Μαυριτανία.

Εἰς τὸ ἐνδο-
τέρον. { Αἰθιοπία ἔτι Λυβία, οἱ Γαμακῶσι, οἱ Νασαμό-
ροι. οἱ Γέτωλοι.

Εἰς τὸ δυ-
τικόν. { Μῆρος τῆς Μαυριτανίας, καὶ αἱ Νῆσοι τῆς Μα-
κάρων.

Κατὰ τὰς Νεωτέρας, διαίρεται εἰς Βόρειον,
καὶ Νότιον Ἀφρικῶν.

1) Τὸ βορειοανατολικὸν αὐτῆς μέρος περιέχει τὴν Αἴγυπτον καὶ Ἀβυσσινίαν, τὴν Νυβίαν ἔτι τὸ Σενάαρ. 2) τὴν βόρειαν αὐτῆς ἄνω-θαλάσσιαν, περιέχει τὴν ἔρημον τῆς Βάρκας, ἢ Βαργῆ, τὴν Βαρυβείαν, ἣτι περιέχει τὴν Τρίπολιν, τὸ Τάνις ἢ Τάνιζι, καὶ τὸ Ἀλγέρ. καὶ εὐρὸς δυσμῶν αὐτῶν τῶν παραθαλασσιῶν τὸ βασίλειον τῆς Μαρόκ, ἔτι τὸ Βιλαδελφειδ. 3) Εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὸ ὅποιον οἱ παλαιοὶ ἐκάλεον Αἰθιοπία, κείται τὸ ἢ Σουδᾶ, ἣτοι ὁ τόπος τῆς Μαύρων, 4) Τὰ παραθαλάσσια αὐτῆς δυτικὰ περιέχει τὴν Σενιγάλ καὶ τὴν Καμβίαν. 5) Τὰ νότια μέρη τῆς Γεϊνίας περιέχει αὐτῆς βασιλεία τῆς Βεννίν, καὶ τὸ Ἰνίδα. Ἡ νότιος Ἀφρική ἣτοι τὸ κέντρον μέρος τῆς ἰσημερινῆς Γραμμῆς, περιέχει εὐρὸς δυσμῶν τὴν Γόγγυ, εὐρὸς ἄνω τῆς Ὀστρενσῶν, καὶ τὴν Καφρυείαν. εὐρὸς ἀνατολῆς τὸ βασίλειον τῆς Σοφαλας, τῆς Μοζαμβίκης, ἔτι τῆς Μελίνδης. τὴν ἄνω-θαλάσσιαν αὐτῆς Ζαγγουβάρ, ἔτι τὴν Αἴαν ἔτι τέλος εἰς τὸ κέντρον τὸ ὅποιον δεῦρ ἔστιν καλῶς γνωρισμένον, κείται ἡ Μονομοσάπια, καὶ τὸ Μονομύγι.

Ἡ Ἀφρική

Γ Ε Ω Γ Ρ Α Φ Ι Α Σ

Τ Μ Η Μ Α Α΄.

Κ Ε Φ Α Λ Α Ι Ο Ν Δ Ε Υ Τ Ε Ρ Ο Ν .

Περί τῆς Αἰγύπτου.

1. Πρώτη ἄρα Ἐπαρχία τῆς Λιβύης ἢ διασημότερα τῶν ἄλλων, εἶναι ἡ Αἰγυπτos, πλησιόχωρος ἕσα εἰς τὴν Ἀσίαν, ἢ ὅποια ὑπὸ τῶν ἐνοπίων Χιμπιλί καλεῖται, ὑπὸ τῶν Ἀράβων Βαρδαμασέρ, καὶ ὑπὸ τῶν Τέρκων Μισίρ, ὀλίγον ἀφθαρτότερον τῷ Ἑβραϊκῷ ὀνόματι Μισραῖμ, μετὰ τὸ ὅποιον ὀνόμαζον οἱ Ἑβραῖοι τὴν Αἰγυπτον, τὴν ὅποιαν οἱ παλαιοὶ Γεωγράφοι ἀπέριθμεν εἰς τὰς Ἐπαρχίας τῆς Ἀσίας, καὶ τῆς Λιβύης, καὶ ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων Γεωγράφων ὁ Ἀραβικὸς Κόλπος. Αἰγυπτos ἐκλήθη αὕτη ἢ Σατραπία ὑπὸ Αἰγύπτου Βασιλέως τῷ ἕκτῳ τῷ Βήλῳ, καὶ ἀδελφῷ τῷ Δαναῷ, ὁ ὅποιος ἐγέννησεν ἑξὲς πενήκοντα, ὡσαύτῃ καὶ ὁ ἀδελφὸς τῷ Δαναῷς θυγατέρας πενήκοντα. καὶ μετὰ τὸν θάνατον τῷ Πατρὸς αὐτῶν Βήλῳ, ὁ μετὰ Δαναῷς βασιλεύει τῆς Λιβύης, ὁ δὲ Αἰγυπτos τῆς Ἀραβίας, ὅπως κατασφραγισμένος τὴν τῶν Μελαμπόδων Χώραν, τὴν ὀνόμασεν ἀφ' ἑαυτοῦ Αἰγυπτον. καὶ τὰ ἑξῆς. Αἰγυπτos ἐκαλεῖτο πρότερον καὶ ὁ Νεῖλος ποτῶσις ὑπὸ τῶν ἀρχαίων ἐνομιζέτο Πέλαγος, κατὰ τὸν Διόδωρον, καὶ Ἡρόδοτον. ἐχερσάθη δὲ, καὶ χερσῶνται τὰς ἐκβολαῖς τῆς ἰλῦος. τὰ σημαινόμενα τῆς Αἰγύπτου τρία εἶναι ἀπὸ τῶν Συγγραφεῶν, ἡ Χώρα, ὁ ποταμὸς, καὶ ἡ ἀμαρτία. ἐκλήθη τοπάλαι αὕτη ἢ Αἰγυπτos ὑπὸ τῶν

Φοι.

Φοινίκων, μυαρά Χαίρα, Ἀερία, καὶ Ὠγουγία κατὰ τὸν Στέφανον.

2. Αὕτη ἡ Αἴγυπτος περιορίζεται ἄπο' μετ' ἀνατολῶν μετ' τὸν Ἀραβικὸν Κόλπον, καὶ τὴν Πετραίαν Ἀραβίαν, ἀπὸ δὲ τῆ βορέως μετ' τὸ Αἰγύπτιον Πέλαγος. ἄπο' δυσμῶν μετ' τὴν Κυρηναϊκὴν Ἐπαρχίαν, καὶ μετ' αἱ εἰρήμεις τῆς Λιβύης, καὶ ἄπο' μεσημβρίας, μετ' τὴν Σατραπίαν τῆς Ναιβίας τῆς ἐπὶ τὴν Αἰθιοπίαν. καὶ ἐκτείνεται ἄπο' βορέως πρὸς μεσημβρίαν εἰς διάστημα μιλίων 500, δηλαδὴ ἄπο' τῆς αἰγιαλῆς τῆς μεσογείας θαλάσσης, μέχρι τῆς Συήνης, ὅπου αὐτὴν ὁ Νεῖλος ποτίζειν ἀρχεται. ἡ κατὰ τὸν Κλεβέειον, τὸ μῆκος αὐτῆς ἀπὸ τῆς Πηλυσιακῆς σόματος τῆς Νείλου μέχρι τῆς Καταβάθμης πολίσματος, μιλίων Γερμανικῶν 150, Ἰταλικῶν δὲ 600. τὸ δὲ πλάτος ἄπο' τῶν σωματίων τῆς Νείλου μέχρι τῆς πολίσματος Μετακόμψα, τὸ ὁποῖον τανυῶ Κόντζο λέγεται, ἀεισκομένον κατὰ τὸν Νεῖλον ποταμὸν, μίλια Γερμανικὰ 100. ἢτοι Ἰταλικὰ 400.

3. Ἐδιαρέθη τοπάλαι ἡ Αἴγυπτος εἰς ἀνωτέραν, ἣ τις ἰδεῖ πρὸς μεσημβρίαν, καὶ κατωτέραν, ἣ τις κλίνει πρὸς τὸ Αἰγύπτιον Πέλαγος. καὶ πάλιν ἡ ἀνωτέρα ὑπεδιαίρειτο διὰ τῆς Νείλου, εἰς Λιβυκὴν Αἴγυπτον, ἣ ὁποία πίπτει πρὸς δυσμὰς, καὶ Ἀραβικὴν, ἣ ὁποία ἐφορᾷ ἐπ' ἀνατολὰς. ἄπο' τῶν ὁποίων ἐκαλῶντο καὶ οἱ κάτοικοι Ἀραβαιοῦντες καὶ Λιβυαῖοι. ὕστερον ἐδιαρέθη εἰς ἀνωτέραν Αἴγυπτον, ἣ τις καὶ Θεβαῖς ἐκαλεῖτο, τανυῶ δὲ Σαῖδ λέγεται. ἐδιαίρειτο τοπάλαι εἰς Θεβαῖδα πρώτην, καὶ Θεβαῖδα δεύτεραν, καὶ εἶναι εἰς τὸ μεσημβρινὸν μέρος κατὰ τὴν Αἰθιοπίαν. ἡ μέση Αἴγυπτος ἐκλήθη ἔτι, ὅτι μέση κεῖται μεταξύ τῆς ἀνωτέρας καὶ κατωτέρας. αὕτη ἐκαλεῖτο πρὸς ἐπὶ Ἀρκαδία, καὶ Ἐπτάκομος, ὅτι εἰς αὐτὴν ἦσαν ἑπτὰ νομοί, ἢτοι Σατραπίαι, τανυῶ καλεῖται αὕτη Μπεχειὰ, καὶ Δεμεσὸρ ὑπότινων. ἡ κατωτέρα Αἴγυπτος, ἣ

τις καὶ Δέλτα ἐλέγτο, ἐδαιρείτο εἰς πρώτην Αἴγυπτον, καὶ δεύτεραν, καὶ εἰς Αὐγυσαμνικὴν πρώτην, καὶ δεύτεραν. ἡ ὁποία τανυῶ Ἐρρίφ λέγεται, καὶ ἐκτείνεται πρὸς βορρῆαν ὑπὸ τῆς Μίσης, μέχρι τῆς Αἴγυπτίου Πελάγους, κατὰ τὰ ρεῖθρα καὶ τὰ σώματα τῆς Νείλου. ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Βασιλέων ἐδαιρέθη ὅλη ἡ Αἴγυπτος εἰς 42 Νομῆς. τανυῶ ὅμως δαιρείται εἰς 12 μέρη, Κασιλιφάτ λεγόμενα, ἢ τοι Ἐπαρχίας. ἀπὸ τῶν ὁποίων αἱ πρῶται δέσκονται εἰς τὴν ἀνωτέραν Αἴγυπτον. δηλαδή Γίργιο, Μασφελούτ, καὶ Ἐβροσεβέφ πρὸς τὴν ἀριστερὰν τῆς Νείλου ὀχθῆν, καὶ Μίριο μὲ τὸ Χαρχεφί πρὸς τὴν δεξιὰν. αἱ τρεῖς ἄλλαι Κασιλιφάτ, Φιῆμ, καὶ Γίτζε, πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς Νείλου, καὶ τὸ Κάϊρο τὸ πρὸς τὴν δεξιὰν, συστοιχῶσι μὲ τὴν Αἴγυπτον. αἱ δὲ τέσσαρες πλοῦταῖαι Κασιλιφάτ, Μιασοῦρά, Γαρβιά, Μενουφιά, καὶ Καλιουβέκ μὲ τὴν περιοχὴν τῆς Ἀλεξανδρείας, συστοιχῶσι μὲ τὴν κατωτέραν Αἴγυπτον, ἢ τοι μὲ τὸ Δέλτα. τινὲς προσιδέουσι καὶ δεκάτην τρίτην Κασιλιφάτ, ἢ τοι Ἐπαρχίαν τῆς Αἴγυπτος, τὴν Μποεέρα· ἀλλ' αὕτη μέρος ἐστὶ τῆς Βάρκα Βασιλείας. τὸν παλαιὸν καιρὸν λέγουσιν, ὅτι εἰς τὴν Αἴγυπτον ναὶ ἦσαν πόλεις χιλιάδες εἴκοσι, μάλιστα εἰς τὸν καιρὸν τῆς Ἀμάσιδος Βασιλείας, ὁμοίως καὶ πολλαὶ πόλεις ταύτης ἦσαν καὶ εἰς τὸν καιρὸν τῆς Αυτοκρατορίας τῶν Ῥωμαίων. τὰ νυνὶ ὅμως ἔλειψαν καὶ ὀλιγάτατα εἶναι, καὶ ἕδὲ μία αὐτῶν περιεζωσμένη μὲ τείχος, πλὴν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἡ ὁποία ἔχει δύο Κασέλλια εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς ἡμέρας, ὁμοίως ἔχει καὶ τὸ Κάϊρο Κασέλλι εἰς Λόφον ἰδρυμένον.

4. Οἱ Αἰγύπτιοι ἐδιήγουσαν τὸ πάλαι μὲ τὰς Σκύθας καὶ ἀρχαιότατος τῶν Ἐθνῶν αὐτῶν, καὶ ἠθέλον ὅτι αὐτοὶ ναὶ εἶναι οἱ ἀρχαιότατοι τῶν ἀνθρώπων. ἐσάθησαν ὅραται οἱ Αἰγύπτιοι πολλῶν ἐπιστημῶν, καὶ μαθησέων, μάλιστα τῆς Ἀστρονομίας, καὶ τῆς Γεωμετρίας, καὶ θρησκείας καὶ τὰ θεῖα, ὡς ἕδὲ ἄλλο ἔθνος. εἶχασιν τὴν τῆς χη-

μείας τέχνην καὶ τὴν χρυσοποιίαν, δι' ἧς ἐγίνοντο πλεσιώτατοι. εἰς αὐτὰς ἐπῆγαν χάριν μαθησεως ἐκ τῆς Ἑλλάδος ὁ Δαίδαλος, ὁ Μελάμπης, ὁ Πυθαγόρας, ὁ Ὅμηρος, ὁ Πλάτων, καὶ ἄλλοι πολλοτάτοι. ἀπ' ἀρχῆς ὑπετέλουν οἱ Αἰγύπτιοι ὑπὸ Βασιλεῖς, ὅτε μὲν ἐδικέσταν, ὅτε δὲ Αἰθίοπας. εἶτα ᾤρισαν αὐτὰς οἱ Πέρσαι, ἔπειτα οἱ Μακεδόνες, ὑστερον πάλιν μετήλθε τὸ Βασίλειον εἰς τὰς Αἰγυπτίους, ἕως ὅπως οἱ Ῥωμαῖοι μοναρχήσαντες τῆς Αὐγύστου, μετέβαλον τὸ Βασίλειον τῆς Αἰγύπτου εἰς Ἐπαρχίαν. μετὰ τὰς Ῥωμαῖκας ᾤρισαν τὴν Αἰγυπτον οἱ Σαρακηνοί. μετὰ τῆς, τὸ εὐδοξον ὄνομα τῆς Σελτάνων, ἦτοι τῆς Μαμαλούκων (Μαμαλοῦκοι κατὰ τὴν Συριακὴν γλῶσσαν, ἢ ὅποια εἶναι ἢ αὐτὴ μὲ τὴν Ἀφρικανικὴν, τὴν ὅποιαν λαλοῦσιν οἱ ἐν Αἰγύπτῳ οἰκῶντες, καὶ οἱ ἐν Λιβύῃ, σημαίνει ὑπερέτην, ἢ μισθωτὸν) ἔτοι οἱ Μαμαλοῦκοι ἐκατάγοντο ἀπὸ Ἐθνους Ταρταρικῆς, ἦτοι τῆς Τζερκέσιδων, καὶ ᾤρισαν τὴν Αἰγυπτον ἀπὸ τῆς 1249. ἔτις ὑπὸ Χεισμῆ, ἕως τῆς 1517, ὅτι τότε ἐλθὼν κατ' αὐτῆς ὁ πρῶτος Σελίμ ὁ Βασιλεὺς τῶν Τέρκων, τὴν ἐπῆρσεν ἀπὸ τῆς Σελτάνης, καὶ μέχρι τῆς σήμερον τὴν ὀρίζουσιν. οἱ Αἰγύπτιοι ἐνομίζοντο κακότεροποι καὶ πανεργοί, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐγενε παροιμία, Αἰγυπτιάζειν, τὸ κακότεροπείειν, καὶ πανεργεῖσθαι. ἀκόμη διαβάλλονται καὶ ὡς ἀχθοφόροι, ὅθεν καὶ ἄλλη παροιμία, Αἰγύπτιος πλινθοφόρος. οἱ Αἰγύπτιοι τὸν παλαιὸν καιρὸν ἔφαρττον πολλῶν διαφορώτερον τῆς ἄλλων ἀνθρώπων, ὡσὰν ὅπως οἱ ἀνδρες εἶχασιν συνηθειαν νὰ γνέθων, καὶ νὰ φροντίζωσι τὰς χρείας τῆς ὀσσητίης. καὶ αἱ γυναῖκες νὰ πηγαίνων εἰς τὴν ἀγορὰν καὶ νὰ πωραγματεύωνται. οἱ ἀνδρες ἐβάσων τὰ βάρη ἐπάνω εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, αἱ γυναῖκες εἰς τὰς ὄμους, ἐσέβοντο Εἰκόνας διαφόρων ζώων, ἐπροσκύουον διὰ Θεὸν τὸν Ἄπιν, ὅς τις ἦτον βῆς μέλας, ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις κατὰ τὴν τὴν ἔραν, καὶ τὴν γλῶσσαν, ἔχων ἐν ἑαυτῷ κηλίδας λευκάς,

κας, κὲ ὅποιος ἀπ' αὐτῆς ἤθελε παριδῆ κὲ εἰς ἀγνοίας κα-
 μίαν ὑπὸ τὰς ἀδεδεδομέναις αὐτῶν τάξεσι τῆς Θρησκείας,
 ὑπόθωπος ἦτον κεφαλιακῆς τιμωρίας. σωήθεις ἦτον εἰς
 αὐτῆς, τὰ ζῶα αὐτῶν ὅπῃ ἔθνησκον διὰ τινος ἀθροείας,
 γὰ τὰ κλαίωσι, κὲ γὰ τὰ ἐνταφιάζωσι μεγαλοσπεπῶς. τῆς
 ὑποθνήσκοντες ἀθροίπης ἐκλαιον, ἀλειφόμενοι πρότερον
 μὲ κόπρον. εἶτα τῆς ἐβαλσαμίζον μὲ κηρὸν, ἢ μὲ ἄλλα
 ἀρμόδιον πράγματα, κὲ τῆς ἔθετον εἰς τῆς πλέον ὑποκρύφας
 τόπυς, προθέτοντες λάσπυ μεταξὺ τῶν χειρῶν αὐτῶν, κὲ
 ἀλευε εἰς τῆς πόδας, κὲ τὸ ἔξῃς.

5. Διάσημος ποταμὸς τῆς Αἰγύπτου εἶναι ὁ Νεῖλος, ἡ
 μέγιστος ὅλων τῶν ἄλλων ποταμῶν τῷ εἰσερχομένῳ εἰς τὴν
 ἕσω Θάλασσαν, τῆ ὁποῖα αἱ Πηγαὶ εἰς τῆς παλαιῆς ἦσαν
 ἀγνώστοι. ὕστερον δὲ ἐγνώθησαν, γὰ εἶναι δύο δεικόμεναι
 εἰς τὴν ἀνωτέραν Αἰθιοπίαν, κὲ εἰς τὸ Βασίλειον τῷ Χαμ-
 πεσίῳ. εἰς τὸν τόπον ὅπῃ καλεῖται Σακαχάλα, ὅς τις
 κατοικεῖται ὑπὸ τῆ ἔθνεσ τῆ Ἀγαῆς, μεταξὺ ὁρῶν ὑ-
 ψηλοτάτων, τὰ ὁποῖα κοινῶς Βετ καλεῖνται, κὲ ὑπ' ἄλλων
 ὄρη τῆς Σελήνης ὀνομάζονται, κὲ ἐκ αὐτῆς Νεῖλος καλεῖ-
 ται, ἀλλὰ πρῶτον Ἀσάπυς, ὅπῃ κατὰ τὴν τῷ Αἰθιο-
 πῶν διάλεκτον, σημαίνει ὕδωρ ὑπὸ τὰ σκόπη τρέχον, εἶ-
 τα ἀυξηθεῖς ὑπὸ τῆ Γέμα ποτ. καὶ ἄλλων τῆ Κέλτι καὶ
 Βράντι, διέρχεται διὰ τῆ Νοτίῃ μέρει τῆς Δαμβέας λί-
 μνης, τὴν ὁποῖαν ἀφίνωντας, καταπίπτει διὰ τῆ μείζονος
 Καταράκτε, κὲ ἑτέρῳ λίμνῳ ὑποτελεῖ. εἶτα δεχόμενοι κὲ
 ἄλλας ποταμῆς, τὸν Γαμαλῶν, κὲ Ἀβείαν εἰς τὸ Γοϊάμι
 Βασίλειον, τὸν Βαξίλαν εἰς τὸ Βαγαμίδει Βασίλειον, κὲ
 τὸν Ῥεέκαν εἰς τὰ Βασίλεια Ἀμαχάρα καὶ Ὀλέκα, ἔ-
 πειτα ποτίζει τῆς Ἐπαρχίας, τὴν ἀνωτέραν Ξαόαν,
 κὲ τὴν κατωτέραν Ξαόαν, τὴν Γαφάτε, τὴν Βίζαμο, καὶ
 τὴν Γόγγαν, καὶ κάτω τῆς Φάσκουλον Ἐπαρχίας, δε-
 χεται τὸν Μαλέγ ποταμ. κὲ διὰ τῆς Χώρας τῆς Νουβίας,
 λαμβανόντας εἰς τὸν δρόμον κὲ ἄλλας ποτ. κλίνει πρὸς βο-
 ρεαν

ρεάν κατά τὰ Ἑθνη, ὅπῃ καλεῦνται Βαγίοι, ἢ Βαλόοι, ὅπῃ δέχεται τὸν Τακάτζε ποτὶ μέγαν ὄντα καὶ τὴν Ἰαλάκ πόλιν, ἢ μετὰ ταῦτα ἐκβάει πρὸς τὴν Αἴγυπτον, κατὰ τὸν Ἰσαὰκ βόσκιον. περὶ δὲ τὴν Μερσίω τὴν ὄξιο-λογωτέραν τῶν λοιπῶν ἄλλων Νήσων, ὅπῃ καθεὶ, καλεῖται τὸ Ἀρσερόν αὐτῆ ρεῖθρον Ἀσαβόρας, κατέστι κλωνάρι τῆ ὑδατος, ὅπῃ ἔρχεται ἐκ τῆ σκοτίας, τὸ δὲ δεξιὸν Ἀρσαάπης, ἢ Ἀρσαάβας. καθεὶ πάλιν ὅπῃ εἴεται, Νεῖλος ὀνομάζεται, ἢ ὑπὸ τῶν Λιβύων Νίλ, ὑπὸ δὲ τῶν Χαμπεσίων Τακί, ἢ Ἀβαγκί. καὶ πᾶ μὲν ἔτις φέρεται ἡρέμα, πᾶ δὲ ταχέως, πᾶ δὲ ἔκτινων σκοπέλων κρημνίζεται, ὅπῃ ἄποτελεῖ ἦχον, ἢ κτύπον λεγαλωτάτον· τελευταῖον πρὸς τὸ Δέλτα πόλισμα χωρίζεται εἰς τὴν Αἴγυπτον, καὶ εἰσβάλλει εἰς τὴν ἕσω θάλασσαν, τὸ πάλαι μὲν δι' ἑπτὰ σομάτων, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἦσαν ταῦτα. μετὰ τὴν Καύωβον πόλιν ἦτον τὸ Ἡρακλεωτικόν, εἰς τὸ ὁποῖον ἦτον Ἰερόν τῆ Ἡρακλέως, ἢ Κανωπικόν, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆ Δέλτα. μετὰ τῆτο ἦσαν τὸ Βολβιτικόν, τὸ Σεβεννυτικόν, ἢ τὸ Παθμητικόν, τὸ Μερδήσιον, τὸ Τανιτικόν, ἢ τελευταῖον τὸ Πηλυσιακόν. μεταξύ τῆ Σεβεννυτικῆ, ἢ τῆ Παθμητικῆ, παρέμπιπτον τὸ Πινέπτιμι ψαυδόσυμον, ἢ Διόλκος ψαυδόσυμον. τῶρα εἰσέρχεται μόνον διὰ τριῶν τῶν λοιπῶν φραχθείτων ὑπὸ τῆς ἰλῦος. μήτ' ἐκεῖνο τὸ ρεῖθρον τὸ ἐγγύς τῆς Ἀλεξανδρείας διερχόμενον, εἶναι πλέον πλωτὸν μετὰ τὸ Βολβήτινον σόμα, ἐκτείνε κατὰ πολλὰ χθαμαλὴ ἢ ἀμμώδης ἄκρα, ἢ ὁποία ἐκαλεῖτο Ἀγνὴ Κέρας. εἶτα ἦτον ἡ Περσέως Σκοπή, καὶ τὸ τεῖχος τῶν Μιλησίων. ὁ Νεῖλος πλημμυρεῖ ἐν διωρισμῶν καιρῶ τῆ ἔτις καθ' ὅλην τὴν Αἴγυπτον, ἢ ἰλιῶ νέαν κατὰγει, ἀφ' ἧς ἐκλήθη Νεῖλος, οἷον εἶπειν νέα Ἰλῦς, ἐκ τῆ ὁποίας γίνεται ὁ τόπος ἐκεῖνος εὐφορος καὶ γεννητικός, τῶσον ἄλλων, ὅσον καὶ ἀνθρώπων, μὲ ὅλον ὅπῃ βροχαὶ ἐκεῖ συχνάκις δεῖ γίνονται. Αἴτια ταύτης τῆς πλημμύρας πολ-

πολλά λέγεται, πιθανώτερα ὅμως τῶν ἄλλων εἶναι, οἱ ἐπίσιοι ἀέμοι, ἢ οἱ ῥαγδαῖοι ὑετοί, ὅπερ γίνονται εἰς τὴν Αἰθιοπίαν τὸ θέρος, φερομένην ἐκεῖ τῶν νεφῶν ὑπὸ τῶν ἐπείων ἀέμων, ἢ ἄλλως πως. ἀρχεται ἡ ἀυξάνη ὁ Νεῖλος, τῷ Ἡλίῳ εἰσελθόντος τὸν Καρκῖνον μετὰ τὴν θερμὴν τροπικὴν, τῆς ὁποίας ἀυξήσεως αὐτῆ τὸ δίκαιον μέτρον εἶναι πήχεων 16. εἰς τὰς 12. πήχεις ἡ Αἴγυπτος πεινᾷ, εἰς τὰς 14. δ'θυμίαν ἔχει, εἰς τὰς 15. ἀσφάλειαν, εἰς τὰς 16. δ'φροσύνας καὶ χαράς· τὸν Ἰάλιον πλημμυρεῖ, καὶ τὸν Αὐγυσον. εἶναι καὶ λίμνη εἰς τὴν Αἴγυπτον, Μοίρις λεγομένη, τῆς ὁποίας ὁ γύρος εἶναι μυλίων εἴκοσι, καὶ τὸ βάθος ὅσον νὰ πλώσῃσι Καράβια φορτωμένα. λέγεται ὅτι, τὸ πάλαι ἦτον κάμπος, μετ' ὅλον ὅπερ ὁ Στράβων λέγει, ἡ Αἴγυπτος θαυμαστὴ καὶ τὴν Δίμνιν ἔχει τῆς Μοίριδος, πελαγίαν τῷ μεγέθει, καὶ τῇ χροῇ θαλαττοειδῆ. καὶ τὰ ἑξῆς.

6. Περὶφημος καὶ εὐδοξοτάτη πόλις τῆς Αἰγύπτου εἶναι τανυὴ ἢ Κάυρος, Ἀλκαῦρι κοινῶς λεγομένη, τὸ ὅποιον ἠγέρθη ἐκ τῶν κρημνισμάτων τῆς Μέμφεως, ἢ ὁποία ἦτον ποτὲ βασιλεύσα πόλις, δεισκομένη πρὸς τὴν κορυφὴν τῆς Δέλτα, καὶ τῆς νέας Βαβυλωνος. τὴν ὁποίαν Βαβυλωνά ἐκτίσαν οἱ Χαλδαῖοι μετὰ τὸ θάλημα τῶν Αἰγυπτίων Βασιλέων, ἀντικρὺ τῆς Μέμφεως, εἰς τὴν ἄλλην ὀχθίαν τῆς ποταμῆς. αὕτη ἡ πόλις τὸ Κάυρο εἶναι μεγαλωτάτη. λέγεται νὰ γυρίσῃ μίλια 60. ἔχει Ἀκρόπολιν μεγαλωτάτην, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχει τὸν θρόνον τε ὁ Σατράπης, ἢτοι ὁ Μισίρ Πασιάς. καὶ Τζαμιὰ, ἢτοι τὰς Νεῖς 22 χιλιάδας, καὶ μαχαλάδες χιλιάδας 24, καὶ ὅλοι νὰ κλείωνται τὴν νύκτα. εἶναι ἐμπόριον διαβόητον εἰς ὅλον τὸν κόσμον. δέσκεται εἰς αὐτὸ κάθε πρῶγμα, ἀφίσταται τῆς ποταμῆς 80 μίλια. εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν κάθεται καὶ ὁ Πατριάρχης τῶν Κοπτῶν. δύο ὥραις ξέμακρα ταύτης εἶναι τὸ παλαιὸν Κάυρο, Ἐχὶ Μισίρ ὑπὸ τῶν Τέρκων λεγόμενον.

λεγόμενον, τὸ ὁποῖον δὲ εἶναι κατοικημένον. εἰς αὐτὸ λέ-
 γουσι νὰ φαίνονται τὰ ἑπτὰ Σιταφυλακεία, τὰ ὑπὸ τοῦ
 Ἰωσήφ κατασκόλασθῆναι. εἶναι καὶ Κωμόπολις τὰ νοτιῶν τῆς
 Αἰγύπτου ὀνομασθῆναι, Μπελάκ λεγομένη, ὁ λιμὴν τῆς Νεί-
 λου εἰς τὴν ἀνατολικὴν ὀχθρῶν τῆς ποταμοῦ, μήπω διαιρεθέν-
 τος, ὅς τις ὀλίγον κατωτέρω διαίρεται εἰς τὰ ῥεῖθρα, τὰ
 ὁποῖα ποτίζουσι τὸ Δαμιὰτ, τὸ Ραχίτ, καὶ τὴν Ἀλεξάν-
 δρειαν. μεταξύ τῆς λιμενῆς καὶ τῆς πόλεως παράκεινται τὰ
 λείψανα τῆς νέας Βαβυλωνος, καθὼς πέραν τῆς ποτ. φαί-
 νονται ἴχνη τῆς Μέμφεως, εἰς τὸν τόπον τῆς ὁποίας ἦσαν
 αἱ Πυραμίδες, καὶ οἱ Τάφοι τῶν Βασιλέων, δώδεκα μίλια ἐπι-
 δυσμάς ἀφιστάμεναι τῆς Νείλου, ὑπὸ τῶν ὁποίων τρεῖς μόνον
 μέγιστοι μένουσι πέρα. αὗται ἦσαν Πύργοι πρὸς ὄξυ λήγυ-
 σαι, ἐπέκεινα πάσης ὑψηλότητος τεχνητῆς, καὶ διὰ χειρῶν
 κατασκόλασθῆναι, μηδὲ μίαν σκιά ἐκτείνουσαι, ματαιία,
 καὶ κενὴ ἐπιδείξις τῶν Βασιλικῶν πλέτων. λέγει ὁ Πλί-
 νιος, ὅτι διὰ νὰ κτίσῃ μίαν μόνον Πυραμίδα, ἐσυμβι-
 βάσθησαν οἱ ἐργάται νὰ πάρῃν διὰ τροφῶν μόνον ἐργατι-
 κῶν 1800. τάλαντα. καλεῖσιν αὐτὰς οἱ Τῦρκοι Φαραῶν
 Τυγλάρ. εἰς αὐτὸν τὸν τόπον ἦσαν καὶ Ὀβελίσκοι πολλό-
 ταιτοι ἐγκεχαραγμένοι μετὰ τῆς Ἱερογραμματισμῆς διὰ τῶν
 ὁποίων ἐσημαίνετο ἡ σοφία τῶν Αἰγυπτίων. Τὸ πάλαι
 Μητρόπολις τῆς Αἰγύπτου ἦτον ἡ Ἀλεξάνδρεια, καὶ ἡ πρῶ-
 τή πόλις τῆς Ἀφρικῆς, ὑπερον ἀφ' ἧς ἠφανίσθη ἡ Καρχη-
 δών. ἐκτίθη ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, πρὸ Χεισοῦ
 ἐλδύσεως ἐπὶ 330 εἰς τὸν Αἰγυπτίον τῆς Αἰγυπτίας Πελά-
 γου, ἀπὸ τῆς Φάρος Νήσου, ἐγγὺς τῆς Κνωπίου στόμα-
 τος, καὶ τῆς Μαρειώτιδος Λίμνης. χεδιαθεῖσα ὑπὸ τοῦ Μα-
 θηματικῆς Δημοράτης μετὰ πᾶσι ἐπιτηδεύματα καὶ τέχναις, ὡς
 καὶ ἑξ ἄλλῃ. ὑπερον ἦλθεν εἰς αὐξήσειν, καὶ εἰς πλῆθος ἀν-
 θρώπων, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλαν πόλιν ἠνώσεν αὐτῇ με-
 τὰ τὴν Φάρον Κλεοπάτρα ἡ Βασίλισσα. Εἰς τὴν Ἀλεξάν-
 δρειαν ἦτον τὸ Ἱερόν τῆς Σεράπιδος, ἔτι περιφανῶς καὶ με-
 γαλα-

γαλοπρεπῶς κατασκευασθῆναι, ὥστε τὸν καθ' ἑα εἰς θαῦμα ἔφερον. ἔξω τῆς πόλεως ἦτον τὸ Γυμνάσιον τῆς Ἀριστέλης τὸ ὁποῖον εἶχεν εἴκοσι χθλᾶς, εἰς τὰς ὁποίας ἔτρεχον παυχόθεν οἱ ἀνθρώποι χάριν μαθήσεως. τὰ ὁποῖα μέχρι τῆς νῦν φαίνονται ἴχνη ἐσάθῃ περιφανεστάτῃ καὶ ἐνδοξοτάτῃ αὐτῇ ἡ πόλις, ὥστε καὶ κατ' ἐξοχὴν πόλις ἐκαλεῖτο, καὶ διὰ ἄλλα. κατεκόσμησεν αὐτῷ ὁ Φιλαδέλφος Πτολεμαῖος μετὰ τὴν Βιβλιοθήκην ὅπερ εἰς αὐτῷ ἐσυνάξεν (ἡ ἁποία εἶχεν ἑπτακοσίας χιλιάδας βιβλῶν) καὶ μετὰ ἄλλα μεγαλοπρεπῆ ἔργα, διὰ ὁποῖα καὶ μεγάλη κατ' ἐξοχὴν ἐκαλεῖτο ὁμοίως ἠνομάθῃ ποτὲ καὶ Ῥακῶτις, καὶ Φάρος, καὶ Λεοντόπολις. ἐτιμήθῃ μετὰ θρόνον Πατριάρχῃ, μετ' ὅλον ὅπερ τῆς νῦν ὁ Πατριάρχης αὐτῆς διατείνει τὸν φεικτότερον χρόνον, εἰς τὸ Κάυρο, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀπέχει αὕτη μίλια 125, ἔσωντας καὶ αὕτη πόρᾳ νὰ εἶναι εἰλίπειον, καὶ ὑπὸ ὀλίγων ἀνθρώπων κατοικημένῃ, ὅπερ τὸ πάλαι πρὸ τῆς νῦν ἐγενεθῆναι τὸ Κάυρο, ἦτον ἐμπόριον φθιφθῆμον, μάλιστα μετὰ Ἄρώματα, καὶ τὰς ἀρχαγματείας, ὅπερ εἰς αὐτῷ ἤρχοντο ἐκ τῆς Ἰνδίας, καὶ κείθεν ἐμοιράζοντο εἰς ὅλον Κόσμον. καλεῖται ὑπὸ τῶν Τέρκων Σκονδερίτζ. ἔχει λιμένα φθιφθῆμον, εἰς τὸ σῶμα τῆς ὁποίας εἶναι ἡ Φάρος νῆσος, τῆς νῦν κρημισμένη. ἐπάνω εἰς τὰ ἴχνη αὐτῆς κατασκευάσθη ὑπὸ τῆς Τέρκων Φρέγιον, οἱ τινες ἔχουσι καὶ ἄλλο Φρέγιον πλησίον τῆς λιμενῆς. τὸ πρὸς αὐτῷ σῶμα τῆς Νείλου εἶναι τὸ τελευταῖον καὶ δυτικώτατον, Κανώπιον τὸ πάλαι καλέμενον, τῆς νῦν εἶναι λεπτότατον, καὶ ὄχι ὡς τὸ πρῶτον πλωτὸν, ἔσωντας καὶ τὰ ὕδατα νὰ ἐκλιναν εἰς τὸ σῶμα, ὅπερ ἔχει κατὰ τὸ Ῥαχίτ. εἰς τὴν Φάρον νῆσον ὠκοδόμητο τὸ πάλαι Πύργος ὑψηλτάτος, ἀπὸθεν τὰ ὁποῖου ἐκαίοντο τὴν νύκτα φῶτα, εἰς σημεῖον τῆς πλεόντων, τὴν ὁποῖον ἀνήγειρε Σώστρατος ὁ Κρηθίδιος ἐκ λίθου λῶκῆ, ἐπάνω εἰς τέσσαρας ὑαλίνας Καρκίνες, εἰς τὸν καιρὸν τῆς Φιλαδέλφου Πτολεμαίου βασιλείας χάριν τῆς σατυρίας τῶν

τῶ πλωϊζομένων, καθὼς ἡ ὄψις, ὅπερ ἐνέκειτο εἰς αὐτὸν ἔλεγε. „Σώστρατος Κνήδιος Δεξιφάνης, Θεοῖς Σωτήρσιν, ὑπὲρ τῶ πλωϊζομένων”. τοιαύτης ἐν κατασκευῆς ἦτον αὐτῆ ἡ Φάρος, ὅπερ ὅσοι τὴν ἔβλεπον, εἰς θαῦμα καὶ εἰς ἔκστασιν ἤρχοντο, καὶ ἀπὸ ταύτης ἔλαβον τὴν ὀνομασίαν ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ Πύργοι, ὅπερ εἶχαν ἐν ἑαυτοῖς φῶτα τὴν νύκτα χάριν τῶ πλεόντων, καὶ λέγονται Φάροι. καὶ ταύτης τῆς Φάρου γράφει Εὐστάθιος ὁ Σχολιαστὴς Διογυσίου τῷ Ἀλεξάνδρῳ. ἔτω. „Φάρος ἐστὶ νῆσος ἐν δεξιᾷ κειμένη „Ἀλεξανδρείας, πύργον ἀνέχουσα μέγιστον, ἐκ πυρσδίων τα τοῖς καταπλέουσιν. εἶτα πλεσιωτάτη πόλις ἡ Ἀλεξανδρεία ἰσόρηται, περὶ ἧς καὶ τοιαύτη τινὰ λέγεται. Ἀλεξανδρεία πόλις πολυαἰθρῶπος, ἧς ὁ λιμὴν Νουσίδου ἀρόσιτος. ἐκείνη γὰρ ἐπ’ αὐτὴν εἰσπλῆς, καὶ πέτραις τὸν ἐπ’ αὐτὴν διακόπτεται δρόμον, καὶ τὸ μὲν ἀριστερὸν αὐτῆ πέφρακται χειροκμήτοις σκέλεσιν, ἐν δεξιᾷ δὲ νησίς ἡ Φάρος πρόσκειται.” καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀλεξανδρεῖοι ἄνδρες ἐστάθησαν ἀξιόλογοι, Κλήμης ὁ Ἐπιγραφεὺς τῶ Σχωμάτων. Ἀθανάσιος, Ωεργάνης, Ἀμβρόσιος ὁ Διάκονος, Κύριλλος, Δίδυμος ὁ τυφλός, Φίλων ὁ Ἰεδαῖος, Ἀπίων γραμματικὸς ὁ ἐναντίος τῶ Ἰεδαίων. Ἀππιανὸς ὁ Συγγραφεὺς τῶ Ῥωμαϊκῶν πολέμων. Δίδυμος ὁ Γραμματικὸς, Ἀχιλλεὺς ὁ Τάτιος, Θεών, Πτολεμαῖος ὁ Κλαύδιος, Μακάριος ὁ Μοναχός, Νόντος ὁ Πανοπλίτης, Παριέντιος ὁ Ἐπίσκοπος, ὁ ὁποῖος μὲ ὄλον ὅπερ αὐτὸς ἔζησε βίον ἄζυγον, ἐπαίνεσεν ὅμως τὸν σύζυγον βίον τῶ Ἱερέων, ὡς τίμιον, καὶ σώφρονα καὶ ἄλλοι ὅμοια τῆς πολλοί.

7. Παρὰ τὴν Ἀλεξανδρείαν, ἦσαν πόλεις τῆς Αἰγύπτου ὀνομασαὶ, Πηλῆσιον, διάσημος τὸ πάλαι, τιμημένη εἰς Θερόνον Ἀρχιεπισκόπος, ἡ ὁποία τανυῶ Βελβαῖς καλεῖται, καὶ μὲν Δαμιὰτ καθὼς τινὲς σφαλερῶς οἰοῦνται, τὸ ὁποῖον τὸ πάλαι Θαμιάτις ἐλέγετο, κείμενον ἐνδον